

Morphic-fields van Oostenrijkse Kunstenaar Liz Agostini

Martini Ziekenhuis

Oranje gang naast de apotheek

T/m half januari

Een web van weten

Hoe werkt het gedrag en de onderlinge communicatie van mieren, duiven die hun hok terug vinden, honden die de thuiskomst van hun baas 'weten'. Deze mysterieuze fenomenen worden vanuit 'morfische velden' verklaart. Uit de oude filosofieën en religies, weten we dat niet alleen onze daden, maar ook onze gedachten, emoties en visioenen hun uitwerking hebben op onze omgeving en zelfs op de hele wereld. Bovendien gaat niets verloren in de kosmos. Een web van WETEN omvat onze aarde. En waar veel wetenschappers dit via de rede pogen te verklaren, probeert Agostini dit mysterieuze fenomeen via het beeld te doorgronden.

Een studie naar morphic fields

Agostini is gefascineerd door morphic fields, waar ze de afgelopen tien jaar studie naar heeft gedaan. Vanwege het circulaire proces, begint de expositie met haar afsluitende hoofddoek (1) 'Mother of Morphic fields'. Op een wereldkaart, zien we 'Het Weten' door de roze mist heenkomen. Alles is verbonden, maar we zien het totale verband nog niet. Alleen door juist te kijken kan de eenheid worden gezien. Agostini's schilderijen ontstaan door te werken vanuit lagen. Laagje voor laagje wordt haar werk uit de diepte opgebouwd en juist in de diepte bevindt zich de essentie. De kijker zelf – die nadrukkelijk ook onderdeel van de eenheid is- kan in dit werk zijn eigen complete, veelomvattende Zelf herkennen.

In het vervolg van de expositie gaan we terug in haar proces en worden de eerste verbindingen in de deelgebieden zichtbaar. 'De aarde'(2) verbindt de werelddelen aan elkaar, MF VIII (4) verbindt de geestelijke wereld van gedachten, ideeën en visioenen, 'De family' (10) verbindt de mensen met elkaar, terwijl in 'Watervulkaan' (3) en 'mf IX' de elementen water, lucht en aarde met elkaar worden verbonden. De prachtige botsing tussen 'Water en Bergen' (9) is terug te voeren naar de persoonlijk biografie van Liz Agostini, die vijf jaar geleden het bergachtige Oostenrijk voor het waterrijke Groningse platteland inruilde.

In deze doekenserie wordt een tipje van de sluier opgelicht. Wanneer de toeschouwer naar de doeken kijkt kan hij zich van de 'afscheiding' bewust worden. De neiging kan opkomen om de mist weg te blazen, met de wens het gehele beeld te kunnen aanschouwen en zijn diepte te ervaren.

Al met al een interessante expositie en wie nog meer doeken van Agostini wil zien, kan even verder lopen richting het restaurant, waar de expositie 'Prins in het toverbos' te bezichtigen is. Tegelijkertijd hangen er tot eind december werken van Agostini in de designwinkel O42 in de oosterstraat in Groningen. Al haar doeken zijn momenteel in expositie, terwijl de kunstenaar zelf nieuwe inspiratie opdoet in de Oostenrijkse bergen.